

sker en forfatning gennemført, der både juridisk og politisk er død.

Sagen er jo, at forfatningen ganske enkelt vil være en klar forringelse af Danmarks position, af de små landes position generelt, og at det vil føre til en statsmodel i Europa, som jeg har meget vanskeligt ved at se er forenelig med den demokratiopfattelse, som vi altid har haft i Europa, nemlig at demokratiet er bedst forankret i nationalstaten.

Egentlig er det jo et spørgsmål, som ligger fuldstændig i forlængelse af den diskussion, der var lige før om subsidiaritet, for det er fuldstændig evident for enhver, der slår op i en ordbog, at konstatere, at sub betyder under. Et subsidiært argument er et underordnet argument, og det, det handler om, er, hvor nationalstaten skal være placeret, og hvor EU skal være placeret. Og jeg tror, at Dansk Folkeparti i den grad er på linje med hovedparten af befolkningen, når vi siger, at det skal være nationalstaten først og dernæst EU.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Morten Messerschmidt sagde, at han jublede over, at forfatningstraktaten faldt i Holland og i Frankrig, og at han gjorde det, fordi han lagde stor vægt på, at man skulle sikre national forbrugsbeskyttelse og sundhed.

Nu er det sådan, at hr. Morten Messerschmidt på masser af møder, hvor jeg også har været til stede, har talt meget varmt for den nuværende EU-konstruktion. Det harmonerer bare overhovedet ikke med hinanden, for der har man netop svagere politisk mulighed for at sikre det her.

Så hvad er det egentlig, der er Dansk Folkepartis synspunkt? Er det det, hr. Morten Messerschmidt har gået rundt og sagt på forskellige møder om, at han helst vil have status quo, eller er det det, der står i dagsordenen om, at han vil have en helt anden model? Og hvad er det så for en anden model? Er det rent mellemstatsligt samarbejde, eller hvad er det?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Se, her får man virkelig illustreret forskellen mellem de partier, som bare banker hælene sammen og råber ja, når Kommissionen taler, og så de partier, der tør tænke selvstændigt. Og jeg skal for en ordens skyld sige, at i sidste gruppe refererer jeg til mit eget.

For det, der er sagen, er, at i fru Anne Grete Holmsgaards verden findes der kun to modeller. Enten er man tilhænger af Nicetraktaten, som man i øvrigt ikke ønskede at befolkningen skulle tage stilling til, eller også er man tilhænger af forfatningen.

Så indsnævrede er vi ikke i Dansk Folkeparti. Vi kan rent faktisk forholde os nogenlunde nuanceret til, hvordan vi ønsker Europa udviklet. Vi kan rent faktisk forholde os til, hvilken model vi ønsker, det behøver vi ikke Kommissionen eller Giscard d'Estaing til på vore vegne.

Det, vi siger, er: Nice er noget møg, vi stemte imod. Forfatningen er noget værre gøgemøg, så den siger vi også nej til. Så derfor er det fuldstændig usagligt, når fru Anne Grete Holmsgaard udlægger det sådan, at et nej til forfatningen skulle være et ja til Nice. Fru Anne Grete Holmsgaard kan bare slå op i protokollerne herovre til højre og konstatere, at vi også stemte nej til Nice.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Morten Messerschmidt har tilsyneladende svært ved at høre. Det, jeg refererede til, var adskillige møder, som både hr. Morten Messerschmidt og jeg har været til – de samme møder, vi har siddet i panel sammen – og hvor hr. Morten Messerschmidt har talt varmt for, at man blev stående på det nuværende med det indre marked, og så fremlægger hr. Morten Messerschmidt en dagsorden, der går på noget helt andet.

Kl. 15.55

Så jeg vil såmænd bare i al fredsommelighed – og hr. Morten Messerschmidt behøver ikke at puste sig så voldsomt op – gerne have at vide: Hvad er Dansk Folkepartis holdning? Er det, at man bevarer den nuværende model med det indre marked, eller vil man have en helt anden model? Og er den rent mellemstatslig, eller hvad den er, så er den bare helt nede på jorden uden at svæve sig helt op i de høje bananpalmer.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Problemet er ikke, at jeg har dårligt ved at høre. Problemet er snarere, at jeg hører for godt, så jeg hører alt det, der ligger mellem linjerne på det, som fru Anne Grete Holmsgaard siger eller spørger om.

Sagen er jo, at Dansk Folkeparti fuldstændig, som det rigtigt bliver refereret, har advokeret